

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1929/2023
20.09.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Јелена Пашајлић, адвокат из ..., против тужене Месне заједнице „Васа Пелагић“ са седиштем у Пожаревцу, коју заступа Градско правобранилаштво Града Пожаревца, ради поништаја решења о отказу, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1133/22 од 11.01.2023. године, у седници већа одржаној 20.09.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1133/22 од 11.01.2023. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужене за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожаревцу П1 165/21 од 08.11.2021. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и поништено као незаконито решење тужене број ../01-18 од 22.08.2018. године о отказу уговора о раду тужиље од 10.01.2002. године. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиљу врати на рад. Ставом трећим изреке, Основни суд у Пожаревцу се огласио ненадлежним за одлучивање о делу тужбеног захтева који је тражено да се обавезе тужени да тужиљу распореди на одговоарајуће радно место и у том делу тужбу одбацио. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужена да тужиљи накнади трошкове поступка у износу од 291.750,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1133/22 од 11.01.2023. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у ставовима првом, другом и четвртном изреке и одбијени су захтеви тужене и тужиље за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права.

Тужиља је доставила одговор на ревизију тужене.

Испитујући побијану пресуду у границама ревизијских навода у смислу одредби чланова 441. и 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11...10/23), Врховни суд је нашао да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је била у радном односу код тужене на неодређено време и обављала послове ..., на основу уговора о раду закљученог дана 10.01.2002. године. Решењем тужене од 22.08.2018. године, тужили је отказан уговор о раду са позивом на одредбе члана 179. став 5. тачка 1. Закона о раду и члана 22. Закона о начину одређивања максималног број запослених у јавном сектору, због тога што је услед организационих промена престала потреба за пословима које је обављала, а код послодавца јој се не може обезбедити обављање других послова или оспособљавање за рад на другим пословима, нити упућивање на рад код другог послодавца. У образложењу побијаног решења је наведено да Одлуком о максималном броју запослених на неодређено време у систему локалне самоуправе Града Пожаревца од 29.09.2017. године, у месним заједницама као организационим деловима у систему локалне самоуправе Града Пожаревца нису предвиђени ... месних заједница, као запослени на неодређено време и да је из тих разлога престала потреба за обављањем послова радног места тужиле - ... месне заједнице. Наведено је да се тужили није могло обезбедити обављање других послова који одговарају врсти и степену стручне спреме или оспособљавање за рад на другим пословима, као и да јој је у складу са чланом 21. Закона о одређивању максималног броја запослених у јавном сектору достављен анкетни лист ради изјашњавања о намери и спремности запослене за споразумни престанак радног односа уз исплату новчане накнаде, а да се запослена изјаснила да није сагласна да јој радни однос престане на тај начин. Тужили је након престанка радног односа исплаћена отпремнина. Статутом тужене од 25.10.2010. године, чланом 3. став 1. прописано је да месна заједница има својство правног лица у погледу права и обавеза утврђених законом, статутом Града Пожаревца и одлуком о месним заједницама Скупштине Града Пожаревца. Чланом 65. Статута је предвиђено да месна заједница има ... месне заједнице и да ... обавља стручне послове за потребе савета месне заједнице, комисије и других радних тела месне заједнице, док је чланом 73. став 2. прописано да број запослених за месну заједницу утврђује градско веће и исти се не може повећавати без изричите сагласности градског већа. Одлуком Скупштине Града Пожаревца о престанку важења одлуке о месним заједницама (Сл. Гласник Града Пожаревца бр. 1 од 21.02.2017. године), предвиђено је да даном ступања на снагу ове одлуке престаје мандат саветима месних заједница, међу којима и савету тужене месне заједнице „Васа Пелагић“; овлашћује се Градско веће Града Пожаревца да у року од 6 месеци од дана ступања на снагу те одлуке утврди предлог нове Одлуке о месним заједницама, којом ће се нарочито уредити: број, назив и подручја месних заједница, начин образовања, спајања и укидања, послови, одлучивање у месној заједници, органи, односно број чланова, поступак избора и друга питања од значаја за рад месних заједница и достави га Скупштини Града Пожаревца на разматрање и доношење; одлучено је да месне заједнице у Граду Пожаревцу, међу којима је и тужена имају ..., да ... обавља стручне послове за потребе привременог савета месне заједнице, комисија и других радних тела месне заједнице и да ... може обављати послове за више

месних заједница. Одлуком о максималном броју запослених на неодређено време у систему локалне самоуправе за 2017. годину Града Пожаревца од 29.09.2017. године предвиђено је у члану 1. да систем локалне самоуправе Града Пожаревца, у складу са Законом о начину одређивања максималног броја запослених у јавном сектору, чине органи јединице локалне самоуправе, јавне службе, јавна предузећа и друге организације које у систему имају обавезу пријављивања података о запосленима у регистар, односно запослене чије се плате, односно зараде финансирају из буџета јединице локалне самоуправе, у члану 2. се утврђује максималан број запослених на неодређено време по организационим облицима за 2017. годину и то за Градску управу Града Пожаревца; Службу за интерну ревизију Града Пожаревца; Градско правобранилаштво Града Пожаревца; Управу Градске општине Костолац; Јавна предузећа и Установе и друге организационе облике у области културе, образовања и социјалне заштите, све укупно 1095 запослених на неодређено време, а чланом 3. је прописано да су организациони облици из система локалне самоуправе Града Пожаревца из члана 1. ове Одлуке, чији је број запослених на неодређено време већи од максималног број запослених, утврђеног овом одлуком, у обавези да смање, односно спроведу рационализацију запослених на неодређено време најмање до утврђеног максималног броја за свој организациони облик, у року од 60 дана од дана ступања на снагу ове одлуке. Статут тужене од 25.10.2010. године и Одлука о престанку важења Одлуке о месним заједницама од 21.02.2017. године коју је донела Скупштина Града Пожаревца, а којима су у оквиру тужене месне заједнице предвиђени послови ..., биле су на снази у време доношења оспореног решења о отказу уговора о раду од 22.08.2018. године.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су закључили да је оспорено решење којим је тужиљи отказан уговор о раду незаконито. Тужена није доказала основаност употребљеног отказног разлога, односно није доказала да је тужиљи радни однос престао због укидања радног места на коме је била једни извршилац, а имајући у виду да су правни акти који су предвиђали радно место ... месне заједнице (Статут тужене од 25.10.2010. године и Одлука о престанку важења Одлуке о месним заједницама од 21.02.2017. године) били на снази у време доношења оспореног решења о отказу од 22.08.2018. године. Тужена, након доношења Одлуке о о максималном броју запослених на неодређено време у систему локалне самоуправе за 2017. годину Града Пожаревца од 29.09.2017. године, није изменила акт о унутрашњем уређењу и системизацији радних места, односно није укинула послове ... месне заједнице, због чега је оспорено решење којим је тужиљи отказан уговор о раду с позивом на одредбу члана 179 став 5 тачка 1 незаконито. Применом одредбе члана 191 став 1 Закона о раду, тужена је обавезана да тужиљу врати на рад.

Правилно су нижестепени судови применили материјално право када су усвојили тужбени захтев за поништај оспореног решења тужене и акцесорни захтев за враћање на рад. Изложено правно становиште нижестепених судова и разлоге на којима је оно засновано прихвата и Врховни суд, због чега наводе ревизије тужене сматра неоснованим.

Законом о локалној самоуправи ("Службени гласник РС" бр. 129/07, 83/14, 101/16) прописано је да се ради задовољавања општих заједничких и свакодневних потреба становништва на одређеном подручју јединице локалне самоуправе, могу

образовати месне заједнице или други облици месне самоуправе, у складу са законом или статутом (члан 8.), да се ради задовољавања потреба и интереса локалног становништва у селима оснивају месне заједнице и други облици месне самоуправе и да се оне могу образовати и у градским насељима (чл. 72. ст. 1. и 2.), да скупштина општине, односно скупштина града, одлучује уз претходно прибављено мишљење грађана, о образовању, подручју за које се образује и укидању месних заједница и других облика месне самоуправе (члан 73. ст. 1), а да је највиши правни акт јединица локалне самоуправе статут, којим се, поред осталог, уређује оснивање и рад месне заједнице и других облика месне самоуправе (члан 11.).

Законом о одређивању максималног броја запослених у јавном сектору, одредбом члана 22., прописано је да је организациони облик за који је у складу са овим законом утврђена потреба рационализације, дужан да након доношења нових аката о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места и престанка радног односа запослених са којима је закључен споразум, утврди број запослених за чијим радом престаје потреба у складу са новом организацијом рада, најмање до броја утврђеног одлуком о максималном броју запослених.

Према члану 179. став 5. тачка 1. Закона о раду („Службени гласник РС“, бр. 24/05 ... 13/17), запосленом може да престане радни однос ако за то постоји оправдани разлог који се односи на потребе послодавца и то: 1. ако услед технолошких, економских или организационих промена престане потреба за обављањем одређеног посла или дође до смањења обима посла.

Дакле, услов за отказ од стране послодавца је да је дошло до технолошких, економских или организационих промена због којих је престала потреба за обављањем неког посла, када се исти укидају или пак долази до смањења обима посла, у ком случају се смањује број извршилаца на том радном месту. Наведене промене код послодавца у погледу систематизованих радних места и броја потребних извршилаца морају бити изражене у Правилнику о организацији и систематизацији послова код послодавца или неком другом акту којим послодавац утврђује организационе делове и врсте послова који се обављају, врсту и степен стручне спреме, као и друге услове који морају бити испуњени за рад на тим пословима.

У конкретном случају, тужилци је отказан уговор о раду са позивом на одредбе члана 179. став 5. тачка 1. Закона о раду и члана 22. Закона о начину одређивања максималног број запослених у јавном сектору, а имајући у виду да Одлуком о максималном броју запослених на неодређено време у систему локалне самоуправе за 2017. годину Града Пожаревца нису предвиђени ... месних заједница као запослени на неодређено време.

Међутим, у време доношења оспореног решења о отказу, послови ... месне заједнице су били предвиђени како Статутом тужене, тако и Одлуком о престанку важења Одлуке о месним заједницама од 21.02.2017. године. Тужена месна заједница, односно Градско веће које у складу са Статутом утврђује број запослених за месну заједницу, као ни Скупштина Града Пожаревца која одлучује о образовању и укидању месних заједница (члан 73. Закона о локалној самоуправи), након доношења Одлуке о максималном броју запослених на неодређено време у систему локалне самоуправе за

2017. годину Града Пожаревца, није донела нови акт, или извршила измене постојећег акта којим се регулише радно место тужиље, односно није донета одлука којом се радно место тужиље укида. Код наведеног, тужена није доказала постојање отказног разлога, односно није доказала да је изменама акта послодавца укинута радно место ... месне заједница на коме је тужиља радила, а што води незаконитости оспореног решења којим је тужиљи отказан уговор о раду с позивом на одредбу члана 179 став 5 тачка 1 Закона о раду, како су то правилно закључили и нижестепени судови.

Код наведеног, неосновани су наводи ревизије да је Одлука о максималном броју запослених на неодређено време у систему локалне самоуправе за 2017. годину Града Пожаревца, којом није приказан организациони облик месних заједница и није предвиђен ни један запослени на неодређено време у месним заједницама, довољна за доношење оспореног решење и да није постојала обавеза за доношење акта о измени системизације.

По оцени Врховног суда, ради рационализације пословања туженог, а у складу са Законом о одређивању максималног броја запослених у јавном сектору и Одлуком о максималном броју запослених на неодређено време у систему локалне самоуправе за 2017. годину Града Пожаревца, тужена, иако није имала Правилник о системизацији и организација послова, била је у обавези да пре доношења оспореног решења, изменом или доношењем новог акта којим се утврђују организациони делови и врсте послова који се обављају код тужене, укине радно место на пословима који су обухваћени рационализацијом.

Код наведеног, нижестепени судови су правилно поступили када су поништили решење којим је тужиљи отказан уговор о раду због престанка потребе за обављањем послова које је запослена обављала. Имајући у виду да је поништено решење о отказу, правилно је извршена и реинтеграција запосленог на рад.

Овај суд је приликом доношења одлуке имао у виду и остале наводе ревизије, али је оценио да су неосновани, јер суштински представљају понављање навода који су истицани у жалби против првостепене пресуде, а ове наводе је другостепени суд правилно оценио као неосноване и за ту оцену дао јасне и довољне разлоге, које у свему прихвата и овај суд.

Из наведених разлога, Врховни суд је, применом члана 414. става 1. ЗПП, одлучио као у првом ставу изреке.

Како је ревизија тужене одбијена, одбијен је и њен захтев за накнаду трошкова ревизијског поступка, па је применом члана 165. става 1. у вези чланова 153. и 154. ЗПП одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић